

Когато въ изслѣдованіята на минжлото срѣщамы таквызи ничтожны житейскы тревълненія и глупости, ный мыслимъ че са намѣрвамы въ современността си ; за туй който не обърта вниманіе на тѣхъ той е само романистъ и неуслажда сърцата ни, защото той не оживотворява.

Египтянинътъ като закачи лукаво слабостта на Иона, сполучи да стрѣлни въ сърцето ѝ отровната си стрѣла. И като вѣрваше че е ослабилъ една новородена страсть (поради недавното познанство на Иона съ Главка), той побърза да обърне приказската за брата ѝ, за да мѣни предмета, но посѣщеніето не трая много. Той си отиде рѣшенъ да са недовѣрва вече на отсъствието си, но да посѣщава и да вижда сѣкій день прекрасната геркыня. Щомъ той са махна, гордостта която поддържа женскытъ сърца за да прикрыватъ слабоститѣ си, тосъ часъ остави жертвата си, и Иона са предаде цѣла на страстьта която я мъчаше и пролѣ обилны и горчивы сызы.

ГЛАВА 7.

Какъ празднытъ си минуватъ времето въ Помпея.

Миніятюрно изображение на Римскытъ бани.

Главкъ изаѣзе изъ къщата на Иона толкози задоволенъ, щото мисляше че са намѣрва на Олимпъ посрѣдъ боговетѣ ; въ блаженното си изступленіе той ясно разумъ, че приятелката му го прие добръ и са надѣваше че е спечелилъ любовта ѝ. Тѣзи надежда пълняше сърцето му съ таквази радостъ, щото мисляше себе си за най благополученъ отъ сячкытъ чловѣцы. Безъ да познава какъвъ врагъ, внезапно поевенъ, остави той подирѣ си и, като забрави не само горчивытъ сарказмы на Арбака, но и него сяція, Главкъ вѣрваше презъ веселытъ улицы на града и повтаряше въ упоеніето на радостта си мелодическата пѣсень, която Иона съ благодареніе бѣ послушала отъ него. Той са намѣрваше вече на улицата на Фортуната, прочута за высокытъ ѝ зданія, чудесно исписаны, и за вратата имъ, които оставахъ отворены за да са вижда прекрасната живописъ на вжтрешнытъ имъ стѣны. Сѣкій входъ въ улицата бѣше украсенъ съ триумфална арка. Главкъ бѣ вече стигналъ предъ прекрасныя